

. . .

Prenosi se da je Sulejman ibn Sured, radijallahu anhu, rekao: "Sjedio sam s Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, a neka dva čovjeka međusobno su se svađali, te je jednom od njih pocrvenjelo lice, a vratne žile mu se naduhle, pa je Vjerovjesnik rekao: 'Ja znam riječ, kada bi je ovaj izgovorio, prošlo bi ga ono što osjeća. Kada bi rekao: 'E'uzu billahi mineš-šejsitanir-radžim', prošlo bi ga ono što osjeća.' Ashabi rekoše tom čovjeku: 'Vjerovjesnik ti poručuje da zatražiš zaštitu kod Allaha od šejtana', a on im odgovori: 'Da li sam to ja lud možda?!"'

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Dvojica muškaraca su se svađali pred Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, a lice jednog od njih je bilo pocrvenilo i nabrekle su mu bile vene oko vrata. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tada rekao: "Zaista znam riječ koju bi ovaj ljuditi čovjek trebao izgovoriti, pa bi ga srdžba minula. Treba kazati: 'Euzu billahi mineš-šejsitanir-radžim' (Utječem se Allahu od prokletog šejtana)." Tada su mu rekli: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao da potražiš utočište kod Allaha od šejtana." On je odgovorio: "Zar sam ja lud?!" Mislio je da se samo onaj ko je lud utječe Allahu od šejtana.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/3578>

